

HÃY NGHE LỜI NGÀI

* II MCA. Mt. 17, 1-9

1. Con là thân phận người, làm sao không một lần ước
2. Trong buồn đau cuộc đời, nhiều khi con ngờ lòng xót
3. Trong hành trang cuộc đời, nhiều khi vâng lời là đắng

mơ. Như Phê - rô ngày nào thấy Chúa vinh quang rạng ngời.
thương. Con quên đi Lời Ngài, thánh giá xem ra đoạn trường.
cay. Như hương hoa mặt trời khép cánh xinh tươi hằng ngày.

Nhưng ! Đó chỉ là một thoảng mây bay, khác chi
Nhưng ! Chính con đường Ngài đã đi qua, vác trên
Nhưng nếu vâng lời bằng chính yêu thương, khác chi

nào một giống cỏ cây, một cơn gió đủ làm nó biến đi.
mình thập giá tội ta, chiều hôm ấy một lần chết xót xa.
nào rừng lá ngàn phượng, mùa xuân đến tràn đầy với sắc hương.

Nhưng ! Theo Chúa là như Áp - ram ngày xưa. Đi ! Ra
Nên ! Theo Chúa nhìn lên Can - vê chiều xưa. Tuy hôm
Nên ! Theo Chúa từ đây vâng nghe Lời Cha. Tin ! Tin

đi mà không biết đi về đâu ! Đì ! Ra đi mà không
nay là cay đắng mang nặng vai. Nhưng ! Mai sau ngàn vinh
theo đường Con Chúa đã gọi ta. Trên đôi vai là thánh

biết về nơi nào. Nhưng ! Chỉ vì tin, chỉ vì
phúc đổ dư đầy. Xin Ngài dù thương, để từ
giá cùng theo Ngài. Nhưng một niềm tin, rồi ngày

tin mà ta sẽ gặp Ngài.

đây hằng tin mến Lời Ngài.

mai là vinh phúc đời đời.

ĐK: Vâng ! Con tin Đức Ki - tô tình yêu hiền hòa.

Ngài là Đáng Cứu Thê, là Con yêu dấu của Cha.

Con hôm nay xin vâng nghe theo lời của Ngài,
(Chúa)

là thập giá gánh vai và sống chết theo Ngài thôi.